

T.C.

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2011/2373
Karar No : 2016/777

REKABET KURUMU
Tarih : 28.07.2016
Sayı : 4655

Davacı : Kaptan Demir Çelik Endüstri ve Ticaret A.Ş.
Vekilleri : Av. İlmütluhan SELÇUK, Av. Çağdaş YILMAZ
Ebulula Mardin Caddesi, No:57 Akatlar- Beşiktaş / İSTANBUL

Davalı : Rekabet Kurumu
Üniversiteler Mah. 1597. Cad. No:9 Bilkent / ANKARA
Vekili : Av. Ayperi SAMANTIR - Aynı adreste

Davalı Yanında Müdahiller : 1- Çelsantaş Çelik Mamülleri Sanayi ve Ticaret A.Ş.

Vekili : Av. İsmail Yılmaz ASLAN
Gazi Umur Paşa Sk. Bimar Plaza, No:38/8
Balmumcu - Beşiktaş / İSTANBUL

2- Kardemir Karabük Demir Çelik Sanayi ve Ticaret A.Ş.

Vekili : Av. Sait AYGÜN
Kardemir A.Ş. Fabrika Sahası / KARABÜK

Davanın Özeti : Kardemir Karabük Demir Çelik Sanayi ve Ticaret A.Ş. (Kardemir), Çağ Çelik Demir Çelik Endüstri A.Ş., Çelsantaş Çelik Mamulleri Sanayi ve Ticaret A.Ş., Yolbulan Demir Sanayi ve Ticaret A.Ş. ve Yolbulanlar Nakliyat ve Ticaret A.Ş.'nin demir çelik piyasasında gerçekleştirdiği çeşitli faaliyetlerin 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'a aykırı olduğu iddiasıyla yapılan başvuru üzerine belirtilen iddialara yönelik olarak 4054 sayılı Kanun'un 41. maddesi uyarınca soruşturma açılmasına gerek bulunmadığına, şikâyetin ve geçici tedbir talebinin reddine ilişkin Rekabet Kurulu'nun 27.01.2011 tarih ve 11-06/101-34 sayılı kararının; Kardemir'in yönetimini müştereken kontrol eden ve ayrıca kendi şirketleri aracılığıyla demir çelik sektöründe faaliyet gösteren Yolbulan, Güleç ve Yücel gruplarının aralarında anlaşarak birbirlerinin pazarlarına girmedikleri ve bu yolla aralarındaki potansiyel rekabeti ortadan kaldırdıkları, bu grupların yine aralarında anlaşarak hem ham madde kaynaklarını paylaştıkları, hem de ham madde tedarik fiyatları ile arz ve talep miktarlarını piyasa dışında belirledikleri, rakip teşebbüslerin faaliyetlerini zorlaştırdıkları ve ayrımcılık yaptıkları, Kardemir'in kütük üretiminin üç aile arasında paylaşıldığı, kendileri tarafından daha fazla teklif verilmesine rağmen ürün verilmediği, bu hususun Kurum tarafından değerlendirilmediği, Kardemir satışlarının üç aile tarafından paylaşıldığını gösteren oranlara karar verilmemesi, Kardemir'in, "Batı Karadeniz bölgesi"nde "kütük demir pazarı"nda hakim durumda olduğu ve bu hakim durumunu kötüye kullanarak uyguladığı satış sistemi ile Kardemir'i ortak kontrol eden Yolbulan, Güleç ve Yücel gruplarının sahibi bulunduğu teşebbüslere imtiyaz sağladığı, rakip teşebbüsler aleyhine ayrımcılık yaptığı ve rakip teşebbüslerin ham maddeye erişimini zorlaştırarak mamul mal pazarlarının bu grupların sahibi bulunduğu teşebbüsler lehine tekelleşmeye yol açtığı, navlun bedellerinin yanlış hesaplandığı, kaynağının belli olmadığı, mesafeye göre ayırım yapılmadığı, coğrafi pazar belirlenirken

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2011/2373
Karar No : 2016/777

Kardemir tarafından bölge dışına ne kadar ham madde satışı yapıldığının ve diğer bölgelerden bu bölgeye ne kadar satış yapıldığının incelenmediği, Kardemir'in satış sisteminin incelenmediği, Yolbulan, Güleç ve Yücel gruplarının, Kardemir hisselerini devralmaları işlemini Rekabet Kurulu'na bildirmedikleri ileri sürülerek iptal edilmesi istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : İlgili teşebbüslerin tamamının uzun demir çelik ürünleri pazarında faaliyet gösterdikleri, bu nedenle ilgili ürün pazarının, daha önceki Kurul kararlarına da paralel olarak, "uzun demir çelik ürünleri pazarı" olarak belirlendiği, şikayet başvurusu kütük satışlarına yönelik olduğundan, "kütük" pazarının da ayrı bir ilgili ürün pazarı olarak değerlendirildiği, coğrafi pazarın Türkiye'den daha dar belirlenmesini gerektirecek herhangi bir unsur tespit edilemediğinden daha önceki Rekabet Kurulu kararlarına uygun olarak ilgili coğrafi Pazarın "Türkiye" olarak belirlendiği, ne kütük ne de diğer ürünler açısından bölgesel bir pazar tanımı yapılmadığı, anılan teşebbüslerin tamamının uzun demir çelik pazarında faaliyet göstermekle birlikte her bir teşebbüsün farklı alt ürün gruplarında uzmanlaştığı ve üretimini belirli ürün gruplarında yoğunlaştırdığı, esasen demir çelik sektöründe faaliyet gösteren çeşitli büyüklüklerdeki pek çok teşebbüsün üretimini gerek yassı ürünler pazarında gerekse uzun ürünler pazarındaki belirli alt ürün gruplarında yoğunlaştırdığı, bu durumun her bir teşebbüsün belirli ürünlerde uzmanlaşmasından kaynaklanabildiği gibi teşebbüslerin erişebildikleri müşteri gruplarının niteliğinden ya da pazarlardaki farklı kârlılık yapılarından da kaynaklanabildiği, bu nedenle teşebbüsler arasında bu yönde bir koordinasyon olduğuna işaret edecek nitelikte kesin bir delil bulunmadığı sürece teşebbüslerin birbirlerinin pazarlarına girmemesi hususunun 41. maddede kapsamında değerlendirilemeyeceği, önaraştırma kapsamında raportörlerce yapılan yerinde incelemelerde bu iddiaları doğrulayacak nitelikte herhangi bir bulguya ulaşılamadığı, ayrıca ham madde kaynaklarının teşebbüsler arasında paylaşıldığı ve ham madde fiyatlarının yine aynı teşebbüslerce piyasa dışında belirlendiği iddialarına yönelik olarak da yerinde incelemelerde herhangi bir bulguya rastlanılmadığı, Türkiye pazarında kütük üretiminde Kardemir'in hakim durumda bulunmadığı ileri sürülerek davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hâkimi Ramazan DEMİREL'in Düşüncesi : Dava konusu kararın iptaline karar verilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Aydın KURTULUŞ'un Düşüncesi : Dava, Kardemir Karabük Demir Çelik San. ve Tic. A.Ş., Çağ Çelik Demir Çelik Endüstri A.Ş., Çelsantaş Çelik Mamülleri San. ve Tic. A.Ş., Yolbulan Demir San. ve Tic. A.Ş. ve Yolbulanlar Nakliyat ve Tic. A.Ş.'nin demir çelik piyasasında gerçekleştirdiği çeşitli faaliyetlerin 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'a aykırı olduğu iddiası ile yapılan başvuru talebi üzerine, belirtilen iddialara yönelik olarak 4054 sayılı Kanun'un 41. maddesi uyarınca soruşturma açılmasına gerek bulunmadığına, şikayetin ve tedbir talebinin reddine ilişkin Rekabet Kurulu'nun 27.01.2011 günlü, 11-06/101-34 sayılı kararının iptali istemi ile açılmıştır.

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2011/2373
Karar No : 2016/777

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 1. maddesinde; bu Kanun'un amacının, mal ve hizmet piyasalarındaki rekabeti engelleyici, bozucu veya kısıtlayıcı anlaşma, karar ve uygulamaları ve piyasaya hakim olan teşebbüslerin bu hakimiyetlerini kötüye kullanmalarını önlemek, bunun için gerekli düzenleme ve denetlemeleri yaparak rekabetin korunmasını sağlamak olduğu belirtilmiş, 6. maddesinde de; bir veya birden fazla teşebbüsün ülkenin bütününde ya da bir bölümünde bir mal veya hizmet piyasasındaki hakim durumu tek başına yahut başkaları ile yapacağı anlaşmalar ya da birlikte davranışlar ile kötüye kullanmasının hukuka aykırı ve yasak olduğu belirtildikten sonra, kötüye kullanma hâllerinin özellikle nelerden oluştuğu bendler hâlinde sayılmıştır.

Aynı Kanun'un 40. maddesinde; Rekabet Kurulu'nun re'sen veya kendisine intikal eden başvurular üzerine doğrudan soruşturma açılmasına ya da soruşturma açılmasına gerek olup olmadığının tespiti için önaraştırma yapılmasına karar vereceği, önaraştırma yapılmasına karar verildiği takdirde önaraştırma yapmakla görevlendirilen raportörün elde ettiği bilgileri, her türlü delilleri ve konu hakkındaki görüşlerini Kurula yazılı olarak bildireceği, 41. maddesinde; önaraştırma raporunun Kurula teslimini takiben Kurul'un elde edilmiş olan bilgileri değerlendirerek soruşturma açılmasına veya açılmamasına karar vereceği belirtilmiştir.

Dosyanın incelenmesinden; davacı şirketin, Rekabet Kurumu'na yapmış olduğu başvuruda; Kardemir ve bu teşebbüs üzerinde ortak kontrole sahip bulunan üç grubun (Yolbulanlar-Yolbulan Ailesi, Çağ Çelik-Güleç Ailesi ve Çelsantaş-Yücel Ailesi) demir-çelik piyasasında gerçekleştirdiği çeşitli uygulamaların 4054 sayılı Kanun'a aykırı olduğu ifade edildiği ve,

- Kardemir yönetimini müştereken kontrol eden ve ayrıca kendi şirketleri aracılığı ile demir çelik sektöründe faaliyet gösteren Yolbulan, Güleç ve Yücel gruplarının aralarında anlaşarak birbirlerinin pazarlarına girmedikleri ve bu yolla aralarındaki potansiyel rekabeti ortadan kaldırdıkları,

- Bu grupların yine aralarında anlaşarak hem ham madde kaynaklarını paylaştıkları, hem de ham madde tedarik fiyatları ile arz ve talep miktarlarını piyasa dışında belirledikleri, rakip teşebbüslerin faaliyetlerini zorlaştırdıkları ve ayırimcılık yaptıkları,

- Kardemir'in "Batı Karadeniz Bölgesi" nde "kütük demir pazarı"nda hakim durumda olduğu ve bu hakim durumu kötüye kullanarak uyguladığı satış sistemi ile Kardemir'i ortak kontrol eden Yolbulan, Güleç ve Yücel gruplarının sahibi bulunduğu teşebbüslere imtiyaz sağladığı, rakip teşebbüsler aleyhine ayırimcılık yaptığı ve rakip teşebbüslerin ham maddeye erişimini zorlaştırarak mamul mal pazarlarını, bu grupların sahibi bulunduğu teşebbüsler lehine tekelleşmesine yol açtığı,

- Yolbulan, Güleç ve Yücel gruplarının, Kardemir hisselerini devralmaları işlemlerini Rekabet Kurulu'na bildirmedikleri iddia edilerek, Kardemir tarafından, ayırimcı uygulamalara son verilmesini sağlayacak nitelikte, başta Kardemir'in ürün teslim miktarlarını ve ürün teslim

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2011/2373

Karar No : 2016/777

sürelerini de ilan etmesi hususunu ihtiva eden, imtiyazlı satış uygulamasına son veren ve Kardemir'in nihai karar alınana kadar ticari hayatın gereklerine uygun surette teklif edilen en yüksek fiyattan başlamak üzere rekabetçi bir yapıda teşebbüslere mal tedarik etmesini sağlayan bir geçici tedbir kararı alınması ve soruşturma açılmasını talep ettiği, **davalı idarece yapılan önaraştırma sonucu düzenlenen raporda;**

- Yolbularlar, Çağ Çelik ve Çelsantaş'ın birlikte hareket ederek birbirlerinin pazarına girmedikleri, ham madde kaynaklarını aralarında paylaştıkları ve ham madde fiyatlarını piyasa dışında tespit ettiklerine yönelik herhangi bir bulguya rastlanılmadığından, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi kapsamında herhangi bir işlem tesis edilmesine gerek olmadığı, bu konudaki şikâyetlerin reddi gerektiği,

-Kardemir'in Batı Karadeniz bölgesinde kütük pazarında hakim durumda olduğu ve uyguladığı satış sistemi ile bu hakim durumu kötüye kullandığı iddiası ile ilgili olarak, ilgili coğrafi pazarın daha önceki Rekabet Kurulu kararlarına ve ön araştırma sürecinde yapılan tespitlere istinaden "Türkiye" olarak belirlenmesi gerektiği, Kardemir'in Türkiye'de kütük ilgili pazarında hakim durumda olmadığı, bu nedenle uyguladığı satış sisteminin 4054 sayılı Kanun'un 6. maddesi kapsamında değerlendirilmesine gerek olmadığı ve bu yöndeki şikâyetlerin reddi gerektiği,

- Yolbular Güleç ve Yücel gruplarının Kardemir üzerinde ortak kontrol suretiyle gerçekleştirdikleri devralma işleminin, 4054 sayılı Kanun'un 7. maddesi kapsamında bildirim tabi bir işlem olduğu ancak bu işlemin kontrolde yapısal değişikliğin gerçekleştiği tarihlerde yürürlükte olan 4054 sayılı Kanun'un zamanaşımına ilişkin 19. maddesi uyarınca zaman aşımına uğradığı, bu nedenle aynı Kanun'un 11. maddesi çerçevesinde herhangi bir işlem tesis edilmesine gerek bulunmadığı, belirtildiği ve bu rapor doğrultusunda da, davacı şirketin iddialarına yönelik olarak, 4054 sayılı Kanun'un 41. maddesi uyarınca soruşturma açılmasına gerek olmadığına ve şikâyetin reddine karar verildiği, bu kararın iptali istemiyle de bakılan davanın açıldığı anlaşılmıştır.

Yukarıda da belirtildiği üzere, Rekabet Hukuku'nun amaç ve ilkeleri ve 4054 sayılı Kanun'da öngörülen usul açısından, 4054 sayılı Kanun'un ihlal edildiği iddiasına dayanan bir şikâyet hakkında soruşturma açılmasına gerek olup olmadığını anlamak için yapılan önaraştırma sonucunda, eylemin 4054 sayılı Kanun kapsamında bir ihlal olup olmadığını tespit edilmesi suretiyle soruşturma açılıp açılmayacağına karar verilmesi gerekmekte olup, bakılan uyuşmazlıkta;

- Şikâyet edilen teşebbüslerin tamamının uzun demir çelik pazarında faaliyet göstermekle birlikte, her bir teşebbüsün farklı alt ürün gruplarında uzmanlaştığı ve üretimini belirli ürün gruplarında yoğunlaştırdığı, esasen demir çelik sektöründe faaliyet gösteren çeşitli büyüklüklerdeki pek çok teşebbüsün üretimini gerek yassı ürünler pazarında gerekse uzun ürünler pazarındaki belirli alt ürün gruplarında yoğunlaştırdığı, bu durumun, her bir teşebbüsün belirli ürünlerde uzmanlaşmasından kaynaklandığı gibi teşebbüslerin erişebildikleri müşteri gruplarının niteliğinden ya da pazarlardaki farklı karlılık yapılarından da kaynaklanabildiği, bu

T.C.

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2011/2373
Karar No : 2016/777

nedenle teşebbüslerin arasında bu yönde bir koordinasyon olduğuna işaret edecek nitelikte kesin bir delil bulunmadığı sürece, teşebbüslerin birbirlerinin pazarına girmemesi hususunun 4. madde kapsamında değerlendirilemeyeceği,

-Yurt içi kütük üretiminde toplamın içinde % 5,34 gibi çok küçük bir paya sahip olan Kardemir'in Türkiye coğrafi pazarında ve kütük ilgili ürün pazarında hakim durumda bulunmadığı açık olduğundan, bu nedenle uyguladığı satış sisteminin 4054 sayılı Kanun'un 6. maddesi kapsamında değerlendirilmesine gerek olmadığı,

- Yolbulan, Güleç ve Yücel gruplarının, İMKB'de işlem gören ya da şahısların elinde bulunan Kardemir hisselerini çeşitli tarihlerde satın alarak A ve B hisse gruplarında çoğunluğu elde ettikleri ve Kardemir'in kontrolünde söz sahibi konuma geldikleri, söz konusu grupların hisse alımlarının uzunca bir süreye yayılmakla birlikte, Yolbulan ve Güleç gruplarının 14.08.2002 tarihli Kardemir Genel Kurulu, Yücel grubunun ise, 25.04.2003 tarihli Kardemir Genel Kurulu itibarıyla Kardemir yönetiminde söz sahibi hâle geldiği ve bu grupların Kardemir üzerinde ortak kontrol tesis ettiği anlaşıldığı, bu nedenle ilk olarak 14.08.2002 tarihinde, daha sonra 25.04.2003 tarihinde Kardemir'in kontrol yapısında yapısal değişikliklerin gerçekleştiğinin görüldüğü, Kardemir'in 2001 yılı cirosu göz önünde tutulduğunda, söz konusu işlemin o dönemde yürürlükte olan 1997/1 sayılı Rekabet Kurulundan İzin Alınması Gereken Birleşme ve Devralmalar Hakkında Tebliğ kapsamında izne tabi bir devralma işlemi olduğu, söz konusu devralma işleminin taraflarca Rekabet Kurumu'na bildirilmemekle birlikte, 23.01.2008 tarihinde yürürlükten kaldırılan 4054 sayılı Kanun'un zaman aşımına ilişkin 19. maddesinde teşebbüs veya teşebbüs birliklerinin başvurusu veya bildirimle, bilgi verme ya da yerinde inceleme yapılması ile ilgili hükümlerin ihlali hâlinde üç yıl, diğer hâllerde beş yıllık zamanaşımı sürelerinin yer aldığı, dosya konusu devralma açısından bakıldığında ise, kontrolde yapısal değişikliklerin gerçekleştiği tarihlerde yürürlükte olan bu hükümler gereği, devralma işlemlerinin zamanaşımına uğradığı, bu nedenle aynı Kanun'un 11. maddesi çerçevesinde herhangi bir işlem tesis edilmesine gerek bulunmadığı sonucuna varılmıştır.

Bu nedenlerle, 4054 sayılı Kanun'un 41. maddesi uyarınca soruşturma açılmasına gerek bulunmadığına, şikâyetin ve tedbir talebinin reddine ilişkin Rekabet Kurulu'nun 27.01.2011 günlü, 11-06/101-34 sayılı kararında hukuka aykırılık görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle, davanın reddi gerekeceği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce duruşma için taraflara önceden bildirilmiş bulunan 22.03.2015 tarihinde, davacı vekili Av. İmrehan Selçuk'un ve davalı idare vekili Av. Ayperi Samanır'ın, davalı idare yanında müdahil Kardemir Karabük Demir Çelik Sanayi ve Ticaret A.Ş. vekili Av. Soner Alkan'ın geldikleri, davalı idare yanında müdahil Çelsantaş Çelik Mamulleri Sanayi ve Ticaret A.Ş. vekili Av. İ. Yılmaz Aslan'ın gelmediği, Danıştay Savcısı'nın hazır olduğu görülmekle, açık duruşmaya başlandı. Taraflara usulüne uygun olarak söz verilerek dinlendikten ve Danıştay Savcısı'nın düşüncesi alındıktan sonra taraflara son kez söz verilip, duruşma tamamlandı. Dava dosyası incelenip, gereği görüldü:

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2011/2373
Karar No : 2016/777

Dava, Kardemir Karabük Demir Çelik Sanayi ve Ticaret A.Ş., Çağ Çelik Demir Çelik Endüstri A.Ş., Çelsantaş Çelik Mamulleri Sanayi ve Ticaret A.Ş., Yolbulan Demir Sanayi ve Ticaret A.Ş. ve Yolbulanlar Nakliyat ve Ticaret A.Ş.'nin demir çelik piyasasında gerçekleştirdiği çeşitli faaliyetlerin 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'a aykırı olduğu iddiasıyla yapılan başvuru üzerine, belirtilen iddialara yönelik olarak 4054 sayılı Kanun'un 41. maddesi uyarınca soruşturma açılmasına gerek bulunmadığına, şikâyetin ve geçici tedbir talebinin reddine ilişkin Rekabet Kurulu'nun 27.01.2011 tarih ve 11-06/101-34 sayılı kararının iptali istemiyle açılmıştır.

4054 sayılı Kanun'un 1. maddesinde, bu Kanun'un amacının, mal ve hizmet piyasalarındaki rekabeti engelleyici, bozucu veya kısıtlayıcı anlaşma, karar ve uygulamaları ve piyasaya hâkim olan teşebbüslerin bu hakimiyetlerini kötüye kullanmalarını önlemek, bunun için gerekli düzenleme ve denetlemeleri yaparak rekabetin korunmasını sağlamak olduğu belirtilmiş; 2. maddesinde, Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde mal ve hizmet piyasalarında faaliyet gösteren ya da bu piyasaları etkileyen her türlü teşebbüsün aralarında yaptığı rekabeti engelleyici, bozucu ve kısıtlayıcı anlaşma, uygulama ve kararlar ile piyasaya hâkim olan teşebbüslerin bu hâkimiyetlerini kötüye kullanmaları ve rekabeti önemli ölçüde azaltacak birleşme ve devralma niteliğindeki her türlü hukukî işlem ve davranışlarının rekabetin korunmasına yönelik tedbir, tespit, düzenleme ve denetlemeye ilişkin işlemlerin bu Kanun kapsamına gireceği kurala bağlanmış; "Tanımlar" başlıklı 3. maddesinde, "teşebbüs", "piyasada mal veya hizmet üreten, pazarlayan, satan gerçek ve tüzel kişilerle, bağımsız karar verebilen ve ekonomik bakımdan bir bütün teşkil eden birimler" olarak tanımlanmış; "Hâkim Durumun Kötüye Kullanılması" başlıklı 6. maddesinde de, bir veya birden fazla teşebbüsün ülkenin bütününde ya da bir bölümünde bir mal veya hizmet piyasasındaki hâkim durumunu tek başına yahut başkaları ile yapacağı anlaşmalar ya da birlikte davranışlar ile kötüye kullanmasının hukuka aykırı ve yasak olduğu belirtilmiştir.

Aynı Kanun'un "Kurulun Görev ve Yetkileri" başlıklı 27. maddesinin (a) bendinde, bu Kanun'da yasaklanan faaliyetler ve hukukî işlemler hakkında, başvuru üzerine veya re'sen inceleme, araştırma ve soruşturma yapmak; bu Kanun'da düzenlenen hükümlerin ihlâl edildiğinin tespit edilmesi üzerine, bu ihlâllere son verilmesi için gerekli tedbirleri alıp bundan sorumlu olanlara idarî para cezaları uygulamak Rekabet Kurulu'nun görevleri arasında sayılarak; "Önaraştırma" başlıklı 40. maddesinde, Rekabet Kurulu'nun re'sen veya kendisine intikal eden başvurular üzerine doğrudan soruşturma açılmasına ya da soruşturma açılmasına gerek olup olmadığının tespiti için önaraştırma yapılmasına karar vereceği, önaraştırma yapılmasına karar verildiği takdirde önaraştırma yapmakla görevlendirilen raportörün elde ettiği bilgileri, her türlü delilleri ve konu hakkındaki görüşlerini Kurul'a yazılı olarak bildireceği; "Önaraştırmanın Sonuçlanması" başlıklı 41. maddesinde, önaraştırma raporunun Kurul'a teslimini takiben Kurul'un elde edilmiş olan bilgileri değerlendirerek soruşturma açılmasına veya açılmamasına karar vereceği belirtilmiş; 43., 44., 45., 46. ve 47. maddelerinde ise Kurul'un

T.C.

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2011/2373
Karar No : 2016/777

soruşturmaya başlaması hâlinde uygulanacak idari usûl çerçevesinde delillerin toplanması, tarafların bilgilendirilmesi, tebligat ve cevap verme ve sözlü savunma toplantısına ilişkin kurallara yer verilmiştir.

Kanun'un bu düzenlemelerine göre soruşturma açılması için yeterli bilgi ve belge varsa doğrudan soruşturma açılmasına karar verilebileceği, doğrudan soruşturma açılmasına yetecek bilgi ve belge bulunmadığı hâllerde ise daha fazla bilgi veya belge elde edebilmek için önaraştırma yapılabileceği ve önaraştırma yapmakla görevlendirilen raportörün elde ettiği bilgi ve deliller ile önaraştırma raporunun Kurul'ca değerlendirilerek soruşturma açılmasına veya açılmamasına karar verilebileceği, bu iki karar türünden birini verme hususunda Rekabet Kurulu'nun takdir yetkisinin bulunduğu ve bu yetkinin 4054 sayılı Kanun'un 1. maddesinde belirtilen amaçları gerçekleştirme hedefi doğrultusunda kullanılması gerektiği açıktır.

Bu bağlamda, önaraştırma sonucunda rekabet kurallarını ihlâl eden eylem, karar ve anlaşmaların söz konusu olmadığına hiçbir kuşkuyla yer bırakmayacak şekilde ortaya çıkması hâlinde Kurul'ca soruşturma açılmamasına karar verileceği, ancak önaraştırma sonucu elde edilen bilgi ve delillerin bu sonuca ulaşmaya elverişli olmaması veya yetersizliği hâlinde ise soruşturma açılmasına karar verilmesi gerektiği konusunda duraksamaya yer yoktur.

Başka bir anlatımla, ihbar ve şikâyet başvurularında ileri sürülen iddia ve delillerle re'sen araştırma sonucunda elde edilen bilgi ve bulguların noksan olduğu ve dolayısıyla önaraştırmaya konu edilen olayın soruşturma açılmasına gerek bulunmadığı yönünde kesin bir kanaate ulaşmaya yetecek ölçüde aydınlatılmadığı hâllerde, Kurul'ca soruşturma açılmasına karar verilerek 4054 sayılı Kanun'un 43. ve devamı maddelerinde düzenlenen idari usulün uygulanması sonucunda yapılacak değerlendirmenin 48. maddede öngörülen nihai kararla sonuçlandırılması gerekir.

Aksi takdirde rekabet kurallarının ihlâl edildiğine ilişkin iddialar açıklığa kavuşmadan soruşturma açılmaması yönünde alınan kararın rekabetin korunması amacına hizmet etmeyeceği kuşkusuzdur.

Dava dosyasının incelenmesinden; davacı şirket tarafından Rekabet Kurumu kayıtlarına 03.11.2010 tarih ve 8380 sayı ile giren başvuru ile, Kardemir'in yönetimini müştereken kontrol eden ve ayrıca kendi şirketleri aracılığıyla demir çelik sektöründe faaliyet gösteren Yolbulan, Güleç ve Yücel gruplarının aralarında anlaşarak birbirlerinin pazarlarına girmedikleri ve bu yolla aralarındaki potansiyel rekabeti ortadan kaldırdıkları, bu grupların yine aralarında anlaşarak hem ham madde kaynaklarını paylaştıkları, hem de ham madde tedarik fiyatları ile arz ve talep miktarlarını piyasa dışında belirledikleri, rakip teşebbüslerin faaliyetlerini zorlaştırdıkları ve ayrımcılık yaptıkları, Kardemir'in, "Batı Karadeniz bölgesi"nde "kütük demir pazarı"nda hakim durumda olduğu ve bu hakim durumunu kötüye kullanarak uyguladığı satış sistemi ile Kardemir'i ortak kontrol eden Yolbulan, Güleç ve Yücel gruplarının sahibi bulunduğu teşebbüslere imtiyaz sağladığı, rakip teşebbüsler aleyhine ayrımcılık yaptığı ve rakip teşebbüslerin ham maddeye erişimini zorlaştırarak mamul mal pazarlarının bu grupların sahibi bulunduğu teşebbüsler lehine tekelleşmeye yol açtığı, Yolbulan, Güleç ve Yücel gruplarının,

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2011/2373
Karar No : 2016/777

Kardemir hisselerini devralmaları işlemini Rekabet Kurulu'na bildirmedikleri iddia edilerek; Kardemir ve bu teşebbüs üzerinde ortak kontrole sahip bulunan üç grubun demir çelik piyasasında gerçekleştirdiği çeşitli uygulamaların 4054 sayılı Kanun'a aykırı olduğu, Kardemir tarafından ayrımcı uygulamalara son verilmesini sağlayacak nitelikte geçici tedbir kararı alınması ve soruşturma açılmasının talep edilmesi üzerine yapılan ön araştırma sonucunda, raportörler tarafından hazırlanan 18.01.2011 tarih ve 2010-1-313/ÖA-11-267.İYA sayılı Öneri Raporunun, 11-06 sayılı Kurul toplantısında görüşülmesi üzerine alınan dava konusu Kurul kararı ile, Kardemir'i müştereken kontrol eden ve birlikte hareket eden Yolbulan, Güleç ve Yücel gruplarının, ham madde kaynaklarını (Kardemir tarafından üretilen kütüğü) aralarında paylaştıkları, ham madde tedarik fiyatlarını, arz ve talep miktarını piyasa dışında belirledikleri ve bu yolla rakip teşebbüslerin faaliyetlerini zorlaştırdıkları iddiaları ile ilgili olarak; anılan teşebbüslerin tamamı uzun demir çelik pazarında faaliyet göstermekle birlikte her bir teşebbüsün farklı alt ürün gruplarında uzmanlaştığı ve üretimini belirli ürün gruplarında yoğunlaştırdığı, esasen demir çelik sektöründe faaliyet gösteren çeşitli büyüklükteki pek çok teşebbüsün üretimini gerek yassı ürünler pazarında gerekse uzun ürünler pazarında belirli alt ürün gruplarında yoğunlaştırdığı, bu durumun her bir teşebbüsün belirli ürünlerde uzmanlaşmasından kaynaklanabildiği gibi teşebbüslerin erişebildikleri müşteri gruplarının niteliğinden ya da pazarlardaki farklı kârlılık yapılarından da kaynaklanabildiği, bu nedenle teşebbüsler arasında bu yönde bir koordinasyon olduğuna işaret edecek nitelikte kesin bir delil bulunmadığı sürece teşebbüslerin birbirlerinin pazarlarına girmemesi hususunun 4. madde kapsamında değerlendirilemeyeceği, ön araştırma kapsamında raportörlerce yapılan yerinde incelemelerde, bu iddiaları doğrulayacak nitelikte herhangi bir bulguya ulaşılmadığı, ayrıca ham madde kaynaklarının teşebbüsler arasında paylaşıldığı ve ham madde fiyatlarının yine aynı teşebbüslerce piyasa dışında belirlendiği iddialarına yönelik olarak da yerinde incelemelerde herhangi bir bulguya rastlanılmadığı, dolayısıyla 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesiyle ilgili olarak ileri sürülen iddiaların reddine; Kardemir'in "kütük pazarı"nda "Batı Karadeniz coğrafi bölgesi"nde hakim durumda olduğu ve uyguladığı satış sistemi ile Kardemir'de hakim hissedar konumunda olan Yolbulan, Güleç ve Yücel gruplarına ait demir çelik şirketlerine kütük temininde imtiyaz sağlayarak bu hakim durumunu kötüye kullandığı iddiaları ile ilgili olarak; ilgili teşebbüslerin tamamının uzun demir çelik ürünleri pazarında faaliyet gösterdikleri, bu nedenle ilgili ürün pazarının, daha önceki Kurul kararlarına da paralel olarak, "uzun demir çelik ürünleri pazarı" olarak belirlendiği, şikâyet başvurusu kütük satışlarına yönelik olduğundan, "kütük" pazarının da ayrı bir ilgili ürün pazarı olarak değerlendirildiği, coğrafi pazarın Türkiye'den daha dar belirlenmesini gerektirecek herhangi bir unsur tespit edilemediğinden daha önceki Rekabet Kurulu kararlarına uygun olarak ilgili coğrafi Pazarın, "Türkiye" olarak belirlendiği, Demir Çelik Üreticileri Derneği'nden elde edilen bilgilere göre yurt içi kütük üretiminde % 5,34 gibi çok küçük bir paya sahip olan Kardemir'in Türkiye coğrafi pazarında ve kütükle ilgili ürün pazarında hakim durumda olamayacağı sonucuna varıldığı, bu nedenle Kardemir'in satış sistemi ve pazar davranışlarına ilişkin iddiaların 4054 sayılı Kanun'un

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2011/2373

Karar No : 2016/777

6. maddesi çerçevesinde değerlendirilmesine gerek bulunmadığına; Yolbulan, Güleç ve Yücel gruplarının, Kardemir hisselerini devralmaları işlemini Rekabet Kurulu'na bildirmedikleri iddiası ile ilgili olarak; Yolbulan, Güleç ve Yücel grupları, İMKB'de işlem gören ya da şahısların elinde bulunan Kardemir hisselerini çeşitli tarihlerde satın alarak A ve B hisse gruplarında çoğunluğu elde ettiği ve Kardemir'in kontrolünde söz sahibi konuma geldiği, söz konusu grupların hisse alımları uzunca bir süreye yayılmakla birlikte, Yolbulan ve Güleç gruplarının 14.08.2002 tarihli Kardemir Genel Kurulu, Yücel grubunun ise 25.04.2003 tarihli Kardemir Genel Kurulu itibarıyla Kardemir'in yönetiminde söz sahibi hale geldiği, söz konusu işlemin o dönemde yürürlükte olan 1997/1 sayılı Rekabet Kurulu'ndan İzin Alınması Gereken Birleşme ve Devralmalar Hakkında Tebliğ kapsamında izne tabi bir devralma işlemi olduğu, buna karşılık, 23.01.2008 tarihinde yürürlükten kaldırılan, 4054 sayılı Kanun'un zamanaşımına ilişkin 19. maddesinde teşebbüs veya teşebbüs birliklerinin başvurusu veya bildirimle, bilgi verme ya da yerinde inceleme yapılmasıyla ilgili hükümlerin ihlâli hâlinde üç yıl, diğer hallerde beş yıllık zamanaşımı sürelerinin yer aldığı, şikâyete konu devralma açısından bakıldığında ise, kontrolde yapısal değişikliklerin gerçekleştiği tarihlerde yürürlükte olan bu hükümler gereği, devralma işlemlerinin zamanaşımına uğradığı, sonuç olarak, 4054 sayılı Kanun'un 11. maddesi çerçevesinde cezai bir işlem tesis edilemeyeceğine bu nedenle şikâyete konu iddialara yönelik olarak Kanun'un 41. maddesi uyarınca soruşturma açılmasına yer olmadığına ve şikâyetin reddine karar verildiği bu kararın iptali istemiyle bakımda olan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Dava konusu Kurul kararı, 4054 sayılı Kanun'un 6. maddesi kapsamında değerlendirildiğinde;

Davacı tarafından ileri sürülen Kardemir'in "kütük pazarı"nda "Batı Karadeniz coğrafi bölgesi"nde hakim durumda olduğu ve uyguladığı satış sistemi ile Kardemir'i ortak kontrol eden Yolbulan, Güleç ve Yücel gruplarına ait demir çelik şirketlerine kütük temininde imtiyaz sağlayarak bu hakim durumunu kötüye kullandığı iddialarının değerlendirilmesi bakımından, kararda; öncelikle ilgili ürün ve coğrafi pazarın tespit edildiği, ardından Kardemir'in bu pazarda hakim durumda olup olmadığının değerlendirildiği, coğrafi pazar değerlendirmesi yapılırken Rekabet Kurulu'nun demir çelik sektörüne ilişkin olarak geçmiş tarihli kararlarında belirlediği ilgili coğrafi pazar tanımları ve ön araştırma sürecinde yapılan tespitlerden faydalandığı, buna göre; Rekabet Kurulunun demir çelik pazarına yönelik olarak vermiş olduğu yakın tarihli kararlarda ilgili coğrafi pazarı "Türkiye" olarak belirlediği, Karabük için kütük temini açısından başta Ukrayna ve Rusya olmak üzere çeşitli ithalat kaynaklarının mevcut olduğu ve ithal kaynaklardan kütük temininin çok sayıda haddeci kuruluş tarafından gerçekleştirilebildiği ve Türkiye'deki elektrik ark ocaklı tesislerin kütük satışı gerçekleştirdiği, özellikle Marmara Bölgesinde bulunan tesislerin Karabük için önemli alternatif kaynaklar olduğu, Kardemir'in dünya fiyatlarından bağımsız bir fiyatlama gerçekleştirmediği ve dünya pazarlarına entegre bir piyasa davranışı sergilediği, taşıma maliyetlerinin toplam maliyetler içinde önemli bir yer tutmadığı, bölgeye yurt içi ve yurt dışından kütük taşıma maliyetinin ton başına ortalama 10-15 USD arasında değiştiği, içinde bulunulan dönemde kütüğün ortalama fiyatının 600 USD

T.C.

DANIŞTAY

ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2011/2373

Karar No : 2016/777

seviyesinde gerçekleştiği, bu fiyat baz alındığında nakliyenin kütük maliyeti içinde % 1,6 ila 2,5 gibi küçük bir orana tekabül ettiği, bu çerçevede, ilgili coğrafi pazarın "Türkiye"den daha dar belirlenmesini gerektirecek herhangi bir unsur tespit edilemediği, bu nedenle daha önceki Rekabet Kurulu kararlarına ve yukarıda yer verilen tespitlere uygun olarak ilgili coğrafi pazarın, "Türkiye" olarak belirlendiği anlaşılmaktadır.

12.08.1997 tarih ve 23078 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 1997/1 sayılı Rekabet Kurulu'ndan İzin Alınması Gereken Birleşme ve Devralmalar Hakkında Tebliğ'de coğrafi pazar; teşebbüslerin mal ve hizmetlerinin arz ve talebi konusunda faaliyet gösterdikleri, rekabet koşullarının yeterli derecede homojen ve özellikle rekabet koşulları komşu bölgelerden hissedilir derecede farklı olduğu için bu bölgelerden kolayca ayrılabilen bölgeler olarak tanımlanmıştır.

Rekabet Kurulu'nun 10.01.2008 tarih ve 08-04/56-M sayılı kararı ile kabul edilen "İlgili Pazarın Tanımlanmasına İlişkin Kılavuz" ile, pazar tanımlanmasının temel ilkeleri ve pazar tanımında dikkate alınan kriterler belirlenmiştir. Kılavuzda; pazar tanımlanmasına, ilgili teşebbüslerin ürünlerinden ve bunları sattıkları bölgelerden başlanacağı, coğrafi pazarın tanımlanmasında öncelikle tarafların ve rakiplerin pazar paylarının dağılımına ilişkin göstergelerden ve fiyat farklılıklarından hareketle bir ön görüş oluşturulacağı, ardından, değişik bölgelerdeki teşebbüslerin müşteriler için gerçekten birer alternatif arz kaynağı oluşturup oluşturmadığının inceleneceği, bu incelemede, müşterilerinin siparişlerini kısa dönemde ve ihmal edilebilir maliyetlerle başka yerlerdeki teşebbüslere kaydırıp kaydıramayacaklarının temel noktayı oluşturacağı, kesin bir pazar tanımı yapılmasının gerekli olduğu durumlarda, ilgili pazar tanımı için gerekli bilgileri elde etmek amacıyla endüstrideki belli başlı müşteriler ve teşebbüslerle temas kurulabileceği, gerekli görülen durumlarda, bilgi isteme yazıları da gönderilebileceği, farklı bölgeler arasında fiyat farklılıkları ve müşterilerin verdiği tepkilerin, coğrafi pazarın tanımlanması açısından önemli veriler oluşturacağı, müşterilerin satın almalarındaki coğrafi eğiliminin incelenmesinin de faydalı bilgiler sağlayacağı, nakliye maliyetlerinin yüksekliği ya da ilgili ürünün niteliklerinden kaynaklanan çeşitli sınırlamaların müşterilerin alımlarını başka bölgelere kaydırmalarını engelleyebileceği şeklinde belirlemelere yer verilmiştir.

Dava dosyasındaki mevcut bilgi ve belgelerin incelenmesinden; dava konusu kararda; yurt içi ve yurt dışından kütük taşımanın maliyeti ton başına ortalama 10-15 USD arasında değiştiği tespitine yer verildiği, ancak, söz konusu tespitin hangi somut verilere dayandığına dair hiç bir kaynak zikredilmediği, bu navlun bedellerinin hangi dönemde hangi tedarikçiler açısından geçerli olduğuna ve daha da önemlisi hangi mesafe için geçerli olduğuna dair hiç bir açıklamaya yer verilmediği; aynı şekilde ithalatın alternatif bir hammadde tedarik kaynağı oluşturduğu tespitine ilişkin olarak da ithalat yoluyla hammadde temininde uygulanan gümrük vergilerinin ve navlun giderlerinin dikkate alınmadığı, ayrıca Kardemir tarafından kendi bulunduğu bölge dışındaki bölgelere ne miktarda hammadde satışı yapıldığı ve diğer bölgelerdeki ham madde sağlayıcılarından bu bölgeye ne miktarda hammadde satışı

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2011/2373
Karar No : 2016/777

yapıldığıнын incelenmediği, özellikle hammadde kaynaklarının bulunduğu bölgeler arasında talep geçişkenliğinin bulunup bulunmadığına yeterince incelenmeden coğrafi pazarın "Türkiye" olarak belirtildiği anlaşılmaktadır.

Bu durumda; dava konusu Kurul kararında coğrafi pazar belirlenirken, Tebliğ ve Kılavuz'da belirtildiği şekliyle yeterli seviyede araştırma ve inceleme yapılmadan karar verildiği görüldüğünden eksik incelemeye dayalı olarak tesis edildiği anlaşılan dava konusu işlemde bu yönüyle hukuka uygunluk bulunmadığı anlaşılmaktadır.

Uyuşmazlığın, Kardemir'in hakim durumunu kötüye kullandığı iddiasına ilişkin kısmına gelince;

Dava konusu Kurul kararında; özetle; Demir Çelik Üreticileri Derneği'nden elde edilen bilgilere göre yurt içi kütük üretiminde % 5,34 gibi çok küçük bir paya sahip olan Kardemir'in Türkiye coğrafi pazarında ve kütük ilgili ürün pazarında hakim durumda olamayacağı sonucuna varıldığı, bu nedenle Kardemir'in satış sistemi ve pazar davranışlarına ilişkin iddiaların 4054 sayılı Kanun'un 6. maddesi çerçevesinde değerlendirilmesine gerek bulunmadığı sonucuna ulaşıldığı ifade edilmiştir.

Hâkim durum kavramı, 4054 sayılı Kanun'un 3. maddesinde; "Belirli bir piyasadaki bir veya birden fazla teşebbüsün, rakipleri ve müşterilerinden bağımsız hareket ederek fiyat, arz, üretim ve dağıtım miktarı gibi ekonomik parametreleri belirleyebilme gücü" olarak tanımlanmıştır.

Rekabet Kurumu'nun 29.1.2014 tarihinde yayımladığı "Hâkim Durumdaki Teşebbüslerin Dışlayıcı Kötüye Kullanma Niteliğindeki Davranışlarının Değerlendirilmesine İlişkin Kılavuz"un 11. paragrafında; "Pek çok ilgili pazar bakımından incelenen teşebbüsün ilgili pazardaki konumunun birincil göstergesi, teşebbüsün sahip olduğu pazar payıdır. Pazar payı, genellikle incelemeye konu olan faaliyetlerin niteliğine göre satışların parasal değeri veya satış miktarı üzerinden hesaplanmaktadır. Kurul, yaptığı değerlendirmede bu ölçütler ile birlikte incelenen pazarın özellikleri sebebiyle kapasite ya da rezerv miktarları gibi göstergelerden biri ya da birkaçını da göz önüne alarak pazar payını belirleyebilmektedir." düzenlemesi yer almaktadır.

Rekabet Kurulu'nun 10.01.2008 tarih ve 08-04/56-M sayılı kararı ile kabul edilen "İlgili Pazarın Tanımlanmasına İlişkin Kılavuz"un 42. paragrafında; pazar paylarının belirlenmesindeki referans noktası çoğunlukla satış rakamları olduğu, ancak, ilgili ürün veya endüstrinin özelliklerine bağlı olarak başta kapasite, ihale pazarlarındaki aktör sayısı, havacılıkta olduğu gibi filo büyüklüğü ya da madencilik benzeri sektörlerde olduğu gibi kontrol edilen rezerv miktarı gibi başka göstergelerin de yararlı bilgiler sağlayabileceği düzenlenmiştir.

Aktarılan düzenlemeler çerçevesinde pazar payının belirlenmesindeki temel referans noktasının satış rakamları olduğu, dava konusu Kurul kararında ise kütük üretimi üzerinden bir pazar payı hesabı yapıldığı anlaşılmaktadır.

Bu durumda; dava konusu Kurul kararında pazar payı belirlemesi yapılırken ilgili ürüne ilişkin (kütük) satış rakamlarının dikkate alınması gerekirken, sadece üretim rakamları

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2011/2373
Karar No : 2016/777

üzerinden bir pazar payı hesabı yapılmasının isabetli olmadığı anlaşıldığından, Demir Çelik Üreticileri Derneği'nden elde edilen bilgilere göre yurt içi kütük üretiminde % 5,34 gibi çok küçük bir paya sahip olan Kardemir'in Türkiye coğrafi pazarında ve kütük ilgili ürün pazarında hakim durumda olamayacağı sonucuna varıldığı, bu nedenle Kardemir'in satış sistemi ve pazar davranışlarına ilişkin iddiaların 4054 sayılı Kanun'un 6. maddesi çerçevesinde değerlendirilmesine gerek bulunmadığı yönündeki dava konusu Kurul kararında hukuka uygunluk bulunmamaktadır.

Dava konusu Kurul kararı, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi kapsamında değerlendirildiğinde;

Şikâyet başvurusunda ileri sürülen, Kardemir'i müştereken kontrol eden ve birlikte hareket eden Yolbulan, Güleç ve Yücel gruplarının, hâlihazırda faal oldukları pazarların birbirleri ile örtüşmediği ancak ihmal edilebilir yatırımlar ile birbirlerinin ürünlerini üretebilecek olmalarına karşın aralarında anlaşarak bundan kaçındıkları, ham madde kaynaklarını (Kardemir tarafından üretilen kütüğü) aralarında paylaştıkları, ham madde tedarik fiyatlarını, arz ve talep miktarını piyasa dışında belirledikleri ve bu yolla rakip teşebbüslerin faaliyetlerini zorlaştırdıkları iddialarının değerlendirilmesi bakımından, kararda; şikâyet edilen teşebbüslerin tamamının uzun demir çelik pazarında faaliyet gösterdiği, ancak her bir teşebbüsün farklı alt ürün gruplarında uzmanlaştığı ve üretimini belirli ürün gruplarına yoğunlaştırdığı, esasen demir çelik sektöründe faaliyet gösteren pek çok teşebbüsün üretimini gerek yassı ürünler pazarında gerekse uzun ürünler pazarındaki belirli alt ürün gruplarında yoğunlaştırdığı, bu durumun her bir teşebbüsün belirli ürünlerde uzmanlaşmasından kaynaklanabildiği gibi teşebbüslerin erişebildikleri müşteri gruplarının niteliğinden ya da pazarlardaki farklı kârlılık yapılarından da kaynaklanabildiği, bu nedenle teşebbüslerin arasında iddia edildiği gibi bir koordinasyon olduğuna işaret edecek nitelikte kesin bir delil bulunmadığı sürece, teşebbüslerin birbirlerinin pazarlarına girmemesi hususunun 4. madde kapsamında değerlendirilemeyeceği, önaraştırma kapsamında yapılan yerinde incelemelerde, bu iddiaları doğrulayacak nitelikte herhangi bir bulguya ulaşılamadığı, ayrıca ham madde kaynaklarının teşebbüsler arasında paylaşıldığı ve ham madde fiyatlarının yine aynı teşebbüslerce piyasa dışında belirlendiği iddialarına yönelik olarak da yerinde incelemelerde herhangi bir bulguya rastlanılmadığı gerekçesiyle 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesiyle ilgili olarak başvurunun reddedildiği anlaşılmaktadır.

Dosyada yer alan bilgi ve belgelerin incelenmesinden; Kanun'un 4. maddesi kapsamında ileri sürülen iddialara ilişkin olarak; salt anılan iddiaları doğrulayacak nitelikte herhangi bir bulguya ulaşılamadığı ve yerinde incelemelerde bu yönde herhangi bir tespit yapılamadığı gerekçesiyle başvurunun reddine karar verildiği anlaşılmaktadır. Oysa, Kanun'un 4. maddesi kapsamda ileri sürülen söz konusu iddiaların açığa kavuşturulabilmesi açısından Kardemir'in kütük ham maddesine ilişkin satış politikalarının ve satış miktarlarının incelenmesi, aynı şekilde şikâyete konu aile şirketlerinin Kardemirden sağladıkları kütük tedarikinin araştırılarak bir sonuca ulaşılması gerekirken, bu yönde herhangi bir araştırma yapılmadığı, şikâyet dilekçesinde Kardemir satışlarının anılan ailelerin kontrol ettiği şirketler arasındaki

T.C.

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2011/2373

Karar No : 2016/777

dağılımına yönelik somut iddialar ileri sürülmesine rağmen bu yönde hiç bir değerlendirmeye yer verilmeden salt anılan iddiaları destekler nitelikte bir bulguya rastlanılmadığı gerekçesiyle soruşturma açılmasına gerek olmadığına karar verilmesinin eksik incelemeye dayandığı sonucuna ulaşılmıştır.

Bu durumda, şikâyete konu iddiaların 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi kapsamında incelenmesi ve Kardemir'in kütük satışları üzerinden yapılacak bir araştırma suretiyle elde edilecek bilgi, belge ve deliller ışığında değerlendirilmesi ve her türlü şüpheden uzak bir şekilde açıklığa kavuşturulması için soruşturma açılması gerekirken, eksik inceleme sonucunda şikâyetin önaraştırma aşamasında reddi ile soruşturma açılmasına gerek olmadığı yönünde tesis edilen dava konusu Kurul kararında hukuka uygunluk bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle; dava konusu Rekabet Kurulu'nun 27.01.2011 tarih ve 11-06/101-34 sayılı kararının **İPTALİNE**, ayrıntısı aşağıda gösterilen toplam 287,40.-TL yargılama gideri ile Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca belirlenen 3.000,00.-TL vekâlet ücretinin davalı idareden alınarak davacı şirkete verilmesine, davalı idare yanında müdahil Çelsantaş Çelik Mamulleri Sanayi ve Ticaret A.Ş. tarafından yapılan 101,00.-TL-yargılama giderleri ile müdahil Kardemir Karabük Demir Çelik Sanayi ve Ticaret A.Ş. tarafından yapılan 103,00.-TL yargılama giderlerinin müdahiller üzerinde bırakılmasına, posta giderleri avansından artan tutarın kararın kesinleşmesinden sonra davacı ve müdahillere iadesine, bu kararın tebliğ tarihini izleyen 30 (otuz) gün içerisinde Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'na temyiz yolu açık olmak üzere, 22.03.2016 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Nevzat	Ahmet	Dr. Hasan	Hasan	Fatih Mehmet
ÖZGÜR	EĞERCİ	GÜL	ŞAHİN	ALKIŞ

YARGILAMA GİDERLERİ

Toplam Harç : 187,40.-TL

Posta Gideri : 100,00.-TL

Toplam : 287,40.-TL

Müdahil Yargılama Giderleri

(Çelsantaş Çelik Mamülleri Sanayi ve Ticaret A.Ş.):

Toplam Harç : 41,00.-TL

Posta Gideri : 60,00.-TL

Toplam : 101,00.-TL

Müdahil Yargılama Giderleri

(Kardemir Karabük Demir Çelik Sanayi ve Ticaret A.Ş.):

Toplam Harç : 41,00.-TL

Posta Gideri : 62,00.-TL

Toplam : 103,00.-TL